

РЕШЕНИЕ

№ 221

гр. Пазарджик , 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, V НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на дванадесети февруари, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Стела Михайлова

при участието на секретаря Росица Караджова
като разгледа докладваното от Стела Михайлова Административно
наказателно дело № 20205220201251 по описа за 2020 година

Производството е по чл.63 ал.1 от ЗАНН.

Постъпила е жалба от „**АЙГЕР ИК**” ЕООД, ЕИК 203717945, със
седалище и адрес на управление с.Г.Б., ул.”С.Н.” №2, представлявано от
управителя И. А. К. против Наказателно постановление №ДП-90 от
04.08.2020 г. на Кмета на Община Б., с което на дружеството за нарушение на
чл.14, ал.4 във връзка с ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и
на основание чл.123, ал.1 от ЗМДТ е наложена **ИМУЩЕСТВЕНА
САНКЦИЯ** в размер на **3 000 лева**.

Поддържа се, че обжалваното постановление е необосновано и
незаконосъобразно и се иска неговата отмяна. Прави алтернативно искане за
намаляване на размера на имуществената санкция.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез пълномощника си, в писмено
становище, поддържа жалбата. Сочи нови доказателства.

Ответникът по жалбата Община Б., чрез процесуалния си представител
оспорва жалбата и моли НП, като правилно и законосъобразно да бъде
потвърдено.

Съдът като провери основателността на жалбата, прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, но по същество **ОСНОВАТЕЛНА**.

На дружеството жалбоподател е съставен акт за установяване на административно нарушение затова, че И. А. К., в качеството си на представляващ дружеството не е подал декларация по чл.14, ал.4 във връзка с ал.1 от ЗМДТ в законоустановения двумесечен срок за придобит недвижим имот на 12.06.2019 г. с нотариален акт №112, том 4, рег. №6685, нот. д. №656 на нотариус А.И..

Недвижимият имот представлява самостоятелен обект в сграда с идентификатор 03592.502.9682.

Нарушението е констатирано при обработка на данъчна декларация по чл.14 от ЗМДТ с вх. №ФД-593/02.04.2020 г.

Установено е закъснение от 9 месеца и 29 дни

Въз основа на това е издадено обжалваното наказателно постановление.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на свидетелката А.И.-актосъставител и приетите по делото писмени доказателства.

Съдът счита, че наказателното постановление и актът за установяване на административно нарушение съдържат всички реквизити, включително дата и място на извършване на нарушението. Посочена е датата на придобиване на имота и датата на подаване на декларацията, както и законовия срок за подаване на същата. Доколкото в случая се касае до нарушение, извършено чрез бездействие, то нарушителят е допуснал нарушение след изтичане на крайния срок, в който по закон е бил длъжен за изпълни задълженията си към държавата.

Не е спорно, че придобиването на имота е станало съгласно нот.акт №112, том IV, рег. №6685, нот. д. №656 от 12.06.2019 г. Безспорно е и обстоятелството, че данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти е подадена в Община Б. от преобретателя на имота едва на 02.04.2020 г., т.е. след изтичане на законовия двумесечен срок от

придобиване.

Крайният срок за подаване на декларацията е нормативно определен в чл.14, ал.1 от ЗМДТ във връзка с ал.4 от ЗМДТ /тази норма касае вида на субекта на задължението/.

Не е спорно по делото, че процесният имот, представляващ самостоятелен обект в сграда, находяща се в гр.Белево, ул.“Раковица“ е придобит от дружеството жалбоподател за извършване на търговска дейност.

Това обстоятелство прави дружеството данъчно задължено лице. Като представляващ дружеството, изпълнителният директор е бил длъжен, съгласно разпоредбата действаща към момента на нарушението на чл.14, ал.4, в срока по ал.1 от Закона за местните данъци и такси да подаде декларация за в двумесечен срок от придобиването на недвижимия имот.

Декларацията, е подадена едва на 02.04.2020 г., т.е. повече от 8 месеца след придобиването на имота.

Тези обстоятелства се потвърждават от всички писмени и устни доказателства и не се оспорват по същество.

При тези данни съдът приема, че жалбоподателя е осъществил състава на административното нарушение по чл.14, ал.4 от ЗМДТ.

Разпоредбата на чл.14, ал.4 от ЗМДТ, изрично препраща към чл.14, ал.1 от същия закон, вменяваща задължение на собственика на недвижим имот за подаване на информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка, в двумесечен срок от придобиването на имота, чрез подаване на декларация пред общината по местонахождението на имота, като определя като субект на задължението – предприятие, т.е. юридическо лице. А нарушението на това задължение, чрез конкретното разграничение на субектите, чрез вида на административните санкции е обявено за наказуемо с разпоредбата на чл.123, ал.1 от ЗМДТ.

При определяне на обществената опасност на конкретното деяние, следва да се изхожда от цялата съвкупност на отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства, при които е извършено нарушението и кръга на засегнатите интереси, значимостта на конкретно увредените отношения с конкретното

деяние /нарушаване реда за деклариране на недвижимите имоти имащ отношение към правилното функциониране на данъчната политика на страната/.

В този смисъл и с оглед значителния периода на закъснение при подаване на декларацията не може да се направи извода за наличието на очевидна и несъмнена маловажност на конкретно извършеното нарушение.

При определяне размера на санкцията наказващият орган обаче не се е съобразил с изискванията на чл.27 от ЗАНН за индивидуализацията на административните наказания като не е отчел, невисоката тежест на нарушението, с оглед заплатеният, ведно с лихвите данък и такса смет и че нарушението е извършено за първи път.

При тези данни съдът счита, че размерът на санкцията следва да бъде намален до предвидения в закона минимум от 500 лв.

По изложените съображения обжалваното постановление е обосновано, но незаконосъобразно и следва да бъде изменено, като наложеното наказание бъде намалено до размер на 500 лв., в съответствие с тежестта на нарушението.

Воден от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН Пазарджишкият районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП №ДП-90 от 04.08.2020 г. на Кмета на Община Б., с което н а „**АЙГЕР ИК**” **ЕООД**, ЕИК 203717945, със седалище и адрес на управление с.Г.Б., ул.”С.Н.” №2, представлявано от управителя И. А. К. за нарушение на чл.14, ал.4 във връзка с ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/ и на основание чл.123, ал.1 от ЗМДТ е наложена **ИМУЩЕСТВЕНА САНКЦИЯ** в размер на **3 000 лева**, като

НАМАЛЯВА размера на **ИМУЩЕСТВЕНАТА САНКЦИЯ** от **3 000 лева** на **500 лева**.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Пазарджишкия административен съд в 14 - дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____